

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 13. februára 2014*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Aproximácia právnych predpisov — Autorské práva a s nimi súvisiace práva — Smernica 2001/29/ES — Informačná spoločnosť — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv — Článok 3 ods. 1 — Verejný prenos — Pojem — Internetové odkazy („hypertextové odkazy“) umožňujúce prístup ku chráneným dielam“

Vo veci C-466/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Svea hovrätt (Švédsko) z 18. septembra 2012 a doručený Súdnemu dvoru 18. októbra 2012, ktorý súvisí s konaním:

Nils Svensson,

Sten Sjögren,

Madelaine Sahlman,

Pia Gadd

proti

Retriever Sverige AB,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, sudcovia M. Safjan, J. Malenovský (spravodajca), A. Prechal a S. Rodin,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. novembra 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— N. Svensson, S. Sjögren a M. Sahlman, v zastúpení: O. Wilöf, förbundsjurist,

— P. Gadd, v zastúpení: R. Gómez Cabaleiro, abogado, a M. Wadsted, advokat,

— Retriever Sverige AB, v zastúpení: J. Åberg, M. Bruder a C. Rockström, advokater,

* Jazyk konania: švédčina.

- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas, F.-X. Bréchet a B. Beaupère-Manokha, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: J. Beeko, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci N. Saunders, barrister,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Samnadda a J. Enegren, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladiení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi N. Svenssonom, S. Sjögrenom, M. Sahlmanovou a P. Gaddovou na jednej strane a spoločnosťou Retriever Sverige AB (ďalej len „Retriever Sverige“) na druhej strane vo veci náhrady, ktorá by sa im mala poskytnúť za škodu, o ktorej tvrdia, že im vznikla v dôsledku skutočnosti, že táto spoločnosť vložila na svoju internetovú stránku internetové hypertextové odkazy („hyperlinky“) na novinové články, ku ktorým sú nositeľmi autorských práv.

Právny rámec

Medzinárodné právo

Zmluva WIPO o autorskom práve

- 3 Svetová organizácia duševného vlastníctva (WIPO) prijala v Ženeve 20. decembra 1996 Zmluvu WIPO o autorskom práve (ďalej len „Zmluva WIPO o autorskom práve“). Táto zmluva bola v mene Európskeho spoločenstva schválená rozhodnutím Rady 2000/278/ES zo 16. marca 2000 (Ú. v. ES L 89, s. 6; Mim. vyd. 11/033, s. 208).
- 4 Zmluva WIPO o autorskom práve v článku 1 ods. 4 stanovuje, že zmluvné strany budú dodržiavať články 1 až 21 Dohovoru o ochrane literárnych a umeleckých diel, podpísaného 9. septembra 1886 v Berne (Parížsky akt z 24. júla 1971), v znení zmien a doplnení z 28. septembra 1979 (ďalej len „Bernský dohovor“).

Bernský dohovor

- 5 Článok 20 Bernského dohovoru s názvom „Osobitné dohody medzi štátmi Únie“ stanovuje:

„Vlády štátov Únie si vyhradzuju právo dojednať medzi sebou osobitné dohody, pokiaľ by také dohody priznávali autorom širšie práva, než im priznáva dohovor, alebo pokiaľ by obsahovali iné ustanovenia, ktoré neodporujú tomuto dohovoru. Ustanovenia doterajších dohôd, ktoré sú v súlade s týmito podmienkami, zostávajú v platnosti.“

Právo Únie

- 6 Odôvodnenia 1, 4, 6, 7, 9 a 19 smernice 2001/29 stanovujú:

„(1) Zmluva obsahuje vytvorenie vnútorného trhu a ustanovenie systému, ktorý zabezpečí, aby na vnútornom trhu nedochádzalo k deformácii konkurencie. Harmonizácia právnych predpisov členských štátov o autorských právach a s nimi súvisiacich práv prispieva k dosiahnutiu týchto cieľov.

...

(4) Harmonizovaný právny rámec týkajúci sa autorských práv a s nimi súvisiacich práv bude prostredníctvom vyššej právnej istoty a zabezpečením vysokej úrovne ochrany duševného vlastníctva podporovať významné investície do tvorivosti a inovácie vrátane infraštruktúry sietí a povedie k zvýšenej súťaživosti európskeho priemyslu rovnako v oblasti zabezpečenia obsahu, ako aj v oblasti informačných technológií a všeobecnejšie v širokej škále priemyselných a kultúrnych odvetví. ...

...

(6) Bez harmonizácie na úrovni spoločenstva by legislatívne aktivity na vnútroštátnej úrovni, ktoré sa už začali uskutočňovať v mnohých členských štátoch, aby zodpovedali technologickej úrovni, mohli vyústiť do značných rozdielov v ochrane a tým aj v obmedzeniach voľného pohybu služieb a produktov zahŕňajúcich duševné vlastníctvo alebo na ňom založených, čo by viedlo k opätovnej rozdrobenosti vnútorného trhu a k legislatívnej nezlučiteľnosti. Dopad podobných legislatívnych rozdielov a nejasností sa stane výraznejším v súvislosti s ďalším rozvojom informačnej spoločnosti, ktorá už značne zvýšila cezhraničné využívanie duševného vlastníctva. Tento rozvoj sa bude a mal by sa ďalej prehľbovať. Významné právne rozdiely a nejasnosti v ochrane môžu brániť úsporám z veľkosériovej výroby nových produktov a služieb zahŕňajúcich autorské práva a s nimi súvisiace práva.

(7) Právny rámec spoločenstva na ochranu autorských práv a s nimi súvisiacich práv sa preto musí upraviť a doplniť, pokiaľ to je potrebné pre plynulé fungovanie vnútorného trhu. Z tohto dôvodu tie vnútroštátne ustanovenia týkajúce sa autorských práv a s nimi súvisiacich práv, ktoré sa navzájom v jednotlivých členských štátoch výrazne líšia, alebo ktoré vyvolávajú právnu neistotu brániacu plynulému fungovaniu vnútorného trhu a správneho vývoju informačnej spoločnosti v Európe, sa musia upraviť a je potrebné vyhnúť sa nezlučiteľným vnútroštátnym reakciám na rozvoj technológií, zatiaľ čo tie rozdiely, ktoré neovplyvňujú nepriaznivo fungovanie vnútorného trhu, nie je potrebné odstraňovať, ani sa im vyhýbať.

...

(9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaistiť udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. ...

...

(19) Osobnostné práva nositeľov práv sa vykonávajú v súlade s právnymi predpismi členských štátov a s ustanoveniami Bernského dohovoru..., zmluvou WIPO o autorských právach a zmluvy WIPO o výkonoch a zvukových záznamoch. ...“

7 Článok 3 tejto smernice stanovuje:

„1. Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.

...

3. Práva uvedené v odseku 1 a 2 nezaniknú žiadnym aktom verejného prenosu alebo sprístupnenia verejnosti ako je uvedené v tomto článku.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 8 Žalobcovia vo veci samej, ktorí sú všetci novinári, napísali novinové články, ktoré boli uverejnené v novinách *Göteborgs-Posten*, ako aj na internetovej stránke *Göteborgs-Posten*. Spoločnosť Retriever Sverige prevádzkuje internetovú stránku, na ktorej sú jej zákazníkmi podľa ich potrieb poskytované zoznamy internetových hypertextových odkazov na články uverejnené na iných internetových stránkach. Medzi účastníkmi konania je nesporné, že tieto články boli na internetovej stránke novín *Göteborgs-Posten* voľne prístupné. Podľa žalobcov vo veci samej zákazník po kliknutí na jeden z týchto odkazov nepostrehne, že je na účely prístupu k dielu, ktoré ho zaujíma, presmerovaný na inú stránku. Naproti tomu podľa spoločnosti Retriever Sverige je zákazníkovi jasné, že ak klikne na niektorý z týchto odkazov, je presmerovaný na inú stránku.
- 9 Žalobcovia vo veci samej podali proti spoločnosti Retriever Sverige žalobu na Stockholms tingsrätt (Okresný súd v Štokholme), ktorou sa domáhali náhrady škody z dôvodu, že táto spoločnosť bez ich súhlasu použila niektoré ich články tak, že ich sprístupnila svojim zákazníkmi.
- 10 Rozsudkom z 11. júna 2010 Stockholms tingsrätt ich žalobu zamietol. Žalobcovia vo veci samej sa proti tomuto rozsudku odvolali na Svea hovrätt (Odvolací súd vo Svea).
- 11 Žalobcovia vo veci samej na tomto súde predovšetkým tvrdili, že spoločnosť Retriever Sverige porušila ich výlučné právo sprístupniť svoje diela verejnosti v tom zmysle, že prostredníctvom služieb poskytnutých na jej internetovej stránke mali jej zákazníci prístup k ich dielam.
- 12 Spoločnosť Retriever Sverige na svoju obranu tvrdí, že poskytovanie zoznamu internetových odkazov na diela, v súvislosti s ktorými došlo k verejnému prenosu na iných internetových stránkach, nepredstavuje úkon, ktorý by mohol zasiahnuť do autorského práva. Retriever Sverige tiež tvrdí, že nevykonala nijaký prenos chráneného diela, lebo svojim zákazníkmi len odporučila internetové stránky, na ktorých sa nachádzajú diela, o ktoré sa zaujímajú.

- 13 Za týchto podmienok sa Svea hovrätt rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Predstavuje skutočnosť, že iná osoba ako nositeľ autorského [práva] k určitému dielu poskytne hypertextový odkaz na toto dielo na svojej internetovej stránke, verejný prenos diela v zmysle článku 3 ods. 1 smernice [2001/29]?
 2. Má na posúdenie prvej otázky vplyv skutočnosť, že dielo, na ktoré odkazuje odkaz, sa nachádza na internetovej stránke, ku ktorej má prístup ktokoľvek bez obmedzení, alebo skutočnosť, že prístup k tejto stránke je určitým spôsobom obmedzený?
 3. Treba pri posúdení prvej otázky rozlišovať podľa toho, či sa dielo po tom, čo užívateľ klikol na odkaz, zobrazí na inej internetovej stránke, alebo sa naopak zobrazí takým spôsobom, že vzbudzuje dojem, že je zobrazené na tej istej [internetovej] stránke?
 4. Môže členský štát poskytnúť výlučnému právu autora väčšiu ochranu tým, že stanoví, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa viac úkonov, než tie, ktoré vyplývajú z článku 3 ods. 1 smernice 2001/29?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvých troch otázkach

- 14 Svojimi prvými tromi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že sú na internetovej stránke poskytnuté hypertextové odkazy na chránené diela, ktoré sú dostupné na inej internetovej stránke, pričom na tejto inej stránke sú dotknuté diela voľne prístupné, predstavuje verejný prenos podľa tohto ustanovenia.
- 15 V tomto ohľade z článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 vyplýva, že ku každému verejnému prenosu diela musí nositeľ autorského práva udeliť súhlas.
- 16 Z tohto ustanovenia teda vyplýva, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa dva kumulatívne prvky, a to samotný „prenos“ diela a jeho „verejný“ prenos (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. marca 2013, ITV Broadcasting a i., C-607/11, body 21 a 31).
- 17 Pokiaľ ide o prvý z týchto prvkov, a to existenciu „prenosu“, treba ho chápať v širokom zmysle (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i., C-403/08 a C-429/08, Zb. s. I-9083, bod 193), aby sa tak nositeľom autorského práva zaručila vysoká úroveň ochrany, ako to vyplýva najmä z odôvodnení 4 a 9 smernice 2001/29.
- 18 V prejednávanej veci treba uviesť, že skutočnosť, že sú na jednej internetovej stránke poskytnuté hypertextové odkazy na chránené diela, ktoré sú bez akéhokoľvek obmedzenia prístupu uverejnené na inej stránke, ponúka užívateľom prvej stránky priamy prístup k uvedeným dielam.
- 19 Z článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 však vyplýva, že na to, aby išlo o „prenos“, okrem iného postačuje, aby bolo dielo verejnosti sprístupnené takým spôsobom, že osoby, ktoré ju tvoria, môžu mať k tomuto dielu prístup, a nie je rozhodujúce, či túto možnosť využijú (pozri analogicky rozsudok zo 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, Zb. s. I-11519, bod 43).
- 20 Z toho vyplýva, že za takých okolností ako vo veci samej sa poskytnutie hypertextových odkazov na chránené diela musí kvalifikovať ako „sprístupnenie“, a teda ako „prenos“ v zmysle uvedeného ustanovenia.

- 21 Pokiaľ ide o druhý z uvedených prvkov, a to že v prípade chráneného diela musí skutočne ísť o „verejný“ prenos, z článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 vyplýva, že pojem „verejný“ v zmysle tohto ustanovenia sa týka neurčitého počtu potenciálnych adresátov a okrem toho vyžaduje dosť významný počet osôb (rozsudok SGAE, už citovaný, body 37 a 38, ako aj ITV Broadcasting a i., už citovaný, bod 32).
- 22 Prenos, ktorý uskutočňuje prevádzkovateľ internetovej stránky prostredníctvom hypertextových odkazov, sa pritom týka všetkých potenciálnych užívateľov stránky, ktorú táto osoba spravuje, teda neurčitého a dosť významného počtu adresátov.
- 23 Za týchto podmienok treba konštatovať, že uvedený prevádzkovateľ uskutočňuje verejný prenos.
- 24 Z ustálenej judikatúry tak vyplýva, že na to, aby sa na prenos, o aký ide vo veci samej, ktorý sa týka rovnakých diel ako prvotný prenos a ktorý bol rovnako ako prvotný prenos uskutočnený na internete, teda podľa rovnakej technológie, vzťahoval pojem „verejný prenos“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, je takisto nevyhnutné, aby bol určený novej verejnosti, to znamená verejnosti, ktorú nositelia autorského práva pri udeľovaní súhlasu s prvotným prenosom nebrali do úvahy (pozri analogicky rozsudok SGAE, už citovaný, body 40 a 42; uznesenie z 18. marca 2010, Organismos Sillogikis Diacheirisis Dimiourgon Theatrikon kai Optikoakoustikon Ergon, C-136/09, bod 38, ako aj rozsudok ITV Broadcasting a i., už citovaný, bod 39).
- 25 V prejednávanej veci treba konštatovať, že také sprístupnenie dotknutých diel prostredníctvom hypertextového odkazu ako vo veci samej nevedie k prenosu predmetných diel novej verejnosti.
- 26 Verejnosť, ktorej bol prvotný prenos určený, totiž tvorili všetci potenciálni návštevníci dotknutej stránky, lebo vzhľadom na to, že prístup k dielam na tejto stránke nepodliehal nijakému obmedzujúcemu opatreniu, mohli mať k týmto dielam voľný prístup všetci užívatelia internetu.
- 27 Za týchto podmienok je potrebné konštatovať, že ak všetci užívatelia inej stránky, ktorým boli dotknuté diela sprostredkované prostredníctvom hypertextového odkazu, mohli mať prístup k týmto dielam na stránke, na ktorej došlo k prvotnému prenosu diela, a to bez zásahu prevádzkovateľa tejto inej stránky, treba užívateľov stránky spravovanej týmto správcom považovať za potenciálnych adresátov prvotného prenosu, a teda za súčasť verejnosti, ktorú nositelia autorského práva brali do úvahy pri udelení súhlasu s prvotným prenosom.
- 28 Súhlas nositeľov autorského práva s verejným prenosom, ako je ten, o ktorý ide vo veci samej, sa teda v prípade neexistencie novej verejnosti nevyžaduje.
- 29 Takéto zistenie nemožno spochybniť v prípade, ak by vnútroštátny súd konštatoval, čo zo spisu jasne nevyplýva, že ak užívatelia internetu kliknú na dotknutý odkaz, dielo sa zobrazí tak, že vyvolá dojem, že je zobrazené na stránke, na ktorej sa tento odkaz nachádza, zatiaľ čo toto dielo v skutočnosti pochádza z inej internetovej stránky.
- 30 Táto ďalšia okolnosť totiž vôbec nementí záver, že skutočnosť, že je na stránke poskytnutý hypertextový odkaz na chránené dielo, ktoré je uverejnené a voľne prístupné na inej stránke, má za následok sprístupnenie uvedeného diela užívateľom prvej stránky, a teda predstavuje verejný prenos. Vzhľadom na to, že neexistuje nová verejnosť, sa však súhlas nositeľov autorského práva v každom prípade na takýto verejný prenos nevyžaduje.
- 31 Naopak v prípade, ak hypertextový odkaz umožňuje užívateľom stránky, na ktorej sa tento odkaz nachádza, obísť obmedzujúce opatrenia na stránke, na ktorej sa nachádza chránené dielo, prijaté s cieľom obmedziť prístup verejnosti k tomuto dielu len na predplatiteľov stránky, a teda predstavujúce zásah, bez ktorého by uvedení užívatelia nemohli mať šírené diela k dispozícii, treba všetkých týchto užívateľov považovať za novú verejnosť, ktorú nositelia autorského práva nebrali do úvahy pri udelení

súhlasu s prvotným prenosom, takže súhlas nositeľov sa pri takomto verejnom prenose vyžaduje. Tak je to najmä vtedy, ak dielo už nie je verejnosti sprístupnené na stránke, na ktorej bolo pôvodne šírené, alebo ak je na tejto stránke nabudúce sprístupnené len obmedzenej skupine verejnosti, zatiaľ čo na inej internetovej stránke je prístupné bez súhlasu nositeľov autorského práva.

- 32 Za týchto podmienok treba na prvé tri otázky odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že sú na internetovej stránke poskytnuté hypertextové odkazy na diela, ktoré sú voľne dostupné na inej internetovej stránke, nepredstavuje verejný prenos podľa tohto ustanovenia.

O štvrtej otázke

- 33 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát mohol nositeľom autorského práva poskytnúť väčšiu ochranu prostredníctvom stanovenia, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa viac úkonov, než je uvedené v tomto ustanovení.
- 34 V tomto ohľade z odôvodnení 1, 6, a 7 smernice 2001/29 predovšetkým vyplýva, že cieľom tejto smernice je odstrániť najmä rozdiely v právnych predpisoch a právnu neistotu súvisiacu s ochranou autorských práv. Ak by sa pripustilo, že členský štát môže poskytnúť nositeľom autorského práva väčšiu ochranu stanovením, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa aj iné úkony než tie, ktoré sú uvedené v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29, malo by to za následok vytváranie rozdielov v právnych predpisoch, a teda právnu neistotu pre tretie osoby.
- 35 V dôsledku toho by bol cieľ sledovaný smernicou 2001/29 nevyhnutne narušený, ak by pojem „verejný prenos“ jednotlivé členské štáty chápali tak, že zahŕňa viac úkonov, než je uvedené v článku 3 ods. 1 tejto smernice.
- 36 Je pravda, že v odôvodnení 7 danej smernice sa uvádza, že jej cieľom nie je odstrániť rozdiely, ktoré nepriaznivo neovplyvňujú fungovanie vnútorného trhu, alebo sa im vyhýbať. Treba však konštatovať, že ak by členské štáty mali mať možnosť stanoviť, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa viac úkonov, než je uvedené v článku 3 ods. 1 tejto smernice, nevyhnutne by z toho vyplývalo nepriaznivé ovplyvnenie fungovania vnútorného trhu.
- 37 Z toho vyplýva, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 nemožno chápať tak, že členským štátom umožňuje poskytnúť väčšiu ochranu nositeľom autorského práva prostredníctvom stanovenia, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa viac úkonov, než je uvedené v tomto ustanovení.
- 38 Takýto záver nie je spochybnený okolnosťou, na ktorú žalobcovia vo veci samej poukazujú v písomných pripomienkach a podľa ktorej článok 20 Bernského dohovoru uvádza, že signatárske štáty si môžu medzi sebou dojednať „osobitné dohody“, aby nositeľom autorského práva priznali širšie práva, než stanovuje tento dohovor.
- 39 V tomto ohľade postačuje pripomenúť, že pokiaľ dohovor umožňuje členskému štátu prijať opatrenie, ktoré je v rozpore s právom Únie, členský štát sa musí bez toho, aby mu bola táto povinnosť uložená, zdržať prijatia takéhoto opatrenia (rozsudok z 9. februára 2012, Luksan, C-277/10, bod 62).
- 40 Vzhľadom na to, že cieľ smernice 2001/29 by bol nevyhnutne ohrozený, ak by sa pojem „verejný prenos“ chápал tak, že zahŕňa viac úkonov, než je uvedené v článku 3 ods. 1 tejto smernice, členský štát nesmie využiť možnosť, ktorú mu priznáva článok 20 Bernského dohovoru.

- 41 V dôsledku toho treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát mohol poskytnúť väčšiu ochranu nositeľom autorského práva prostredníctvom stanovenia, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa viac úkonov, než je uvedené v tomto ustanovení.

O trovách

- 42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. Článok 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že sú na internetovej stránke poskytnuté hypertextové odkazy na diela, ktoré sú voľne dostupné na inej internetovej stránke, nepredstavuje verejný prenos podľa tohto ustanovenia.
2. Článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát mohol poskytnúť väčšiu ochranu nositeľom autorského práva prostredníctvom stanovenia, že pojem „verejný prenos“ zahŕňa viac úkonov, než je uvedené v tomto ustanovení.

Podpisy